

בְּתוֹרַתְךָ. וּדְבַק לִבְנוֹ בְּמִצְוֹתֶיךָ. וַיַּחַד לִבְנוֹ לְאַהֲבָה
וּלְיִרְאָה שְׂמֶךָ. וְלֹא גִבּוֹשׁ לְעוֹלָם וְעַד כִּי בָשָׂם קִדְשְׁךָ
הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא בְּטַחְנוּ גְּגִילָה וּגְשֻׁמְחָה בִּישׁוּעַתְךָ: וְהִבִּיאֵנוּ
לְשָׁלוֹם. מֵאַרְבַּע כְּנַפּוֹת הָאָרֶץ. וְתוֹלִיכֵנוּ קוֹמְמִיזַת
לְאַרְצֵנוּ: כִּי אֵל פּוֹעֵל יִשׁוּעוֹת אַתָּה וּבְנוֹ בְּחַרְתָּ מִכָּל
עַם וְלִשׁוֹן. וּקְרַבְתָּנוּ לְשִׁמְךָ הַגָּדוֹל סָלָה בְּאַמֶּת. לְהוֹדוֹת
לְךָ וּלְיִחְדָּךָ בְּאַהֲבָה: בְּרוּךְ אַתָּה יי הַבּוֹחֵר בְּעַמּוֹ יִשְׂרָאֵל
בְּאַהֲבָה:

יחיד חונן אל מלך נאמן

שִׁמְעֵ יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה אֶחָד:

בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

וְאַהֲבַתְּ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-לִבְבְּךָ וּבְכָל-נַפְשְׁךָ וּבְכָל-
מְאֹדֶךָ: וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה הַיּוֹם
עַל-לִבְבְּךָ: וְשִׁנַּנְתָּם לְבִנְיָה וְהִבְרַתָּ בָּם בְּשִׁבְתְּךָ בְּבֵיתְךָ
וּבְלִכְתֹּתְךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּקְשַׁרְתָּם לְאוֹת עַל-
יָדְךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ: וּכְתַבְתָּם עַל-מְזוֹזוֹת בֵּיתְךָ
וּבְשַׁעְרֶיךָ:

וְהָיָה אִם-שָׁמַעַתְּ שִׁמְעוּ אֶל-מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אָנֹכִי מְצִוֶּה אֶתְכֶם
הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכָל-לִבְבְּכֶם
וּבְכָל-נַפְשְׁכֶם: וּנְתַתִּי מִטֶּר-אֲרָצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֵה וּמִלְקוֹשׁ
וְאִסְפַּת דְּגָנְךָ וְתִירְשֶׁךָ וַיִּצְהַרְךָ: וּנְתַתִּי עֵשֶׂב בְּשֹׁדְךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ
וְאָכַלְתָּ וְשִׂבַּעְתָּ: הַשְּׁמֵרֵי לָכֶם פֶּן-יִפְתָּה לְבַבְכֶם וְסַרְתֶּם
וְעַבַּדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם לָהֶם: וְחָרָה אֶף-
יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת-הַשָּׁמַיִם וְלֹא-יִהְיֶה מָטָר וְהִיאֲדָמָה
לֹא תִתֵּן אֶת-יְבוּלָהּ וְאָבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל הָאָרֶץ הַטֹּבָה
אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לָכֶם: וְשָׁמַתֶּם אֶת-דְּבָרֵי אֱלֹהֵי עַל-לִבְבְּכֶם
וְעַל-נַפְשְׁכֶם וּקְשַׁרְתֶּם אֹתָם לְאוֹת עַל-יְדֵיכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת
בֵּין עֵינֵיכֶם: וּלְמַדְתֶּם אֹתָם אֶת-בְּנֵיכֶם לְדַבֵּר בָּם בְּשִׁבְתְּךָ
בְּבֵיתְךָ וּבְלִכְתֹּתְךָ בְּדַרְךָ וּבְשֹׁכְבְּךָ וּבְקוּמְךָ: וּכְתַבְתֶּם עַל-

מזוזורת בִּיתָךְ וּבִשְׁעָרֶיךָ: לְמַעַן יִרְבוּ יְמֵיכֶם וַיְמֵי בְנֵיכֶם
עַל הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לָתֵת לָהֶם כִּימֵי
הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ:

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ
אֲלֵהֶם וַעֲשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־פְּנֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרוֹתָם
וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
וְלֹא־תִתּוּרוּ אַחֲרַי לְבַבְכֶם וְאַחֲרַי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אַתֶּם זֹנִים
אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי וְהָיִיתֶם
קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר הוֹצֵאתִי
אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהַיּוֹרֵת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי יְהוָה
אֱלֹהֵיכֶם:

אֱמֶת וַיְצַיֵּב וְנָכוֹן וְקִים וַיִּשָּׂר וְנֶאֱמָן וְאֶהוּב וְחָבִיב וְנֶחְמָד
וְנָעִים וְנֹרָא וְאֶדִיר: וּמִתְקַן וּמְקַבֵּל וְטוֹב וַיִּפָּה
הַדָּבָר הַזֶּה עָלֵינוּ לְעוֹלָם וָעֶד: אֱמֶת אֱלֹהֵי עוֹלָם | מְלַכְנוּ
צוּר יַעֲקֹב מִגֵּן יִשְׁעָנוּ לְדוֹר וָדוֹר הוּא קִים וְשָׂמוּ קִים
וְכֶסֶף אוֹ נָכוֹן וּמְלֻכוֹתָו וְאֶמוּנָתָו לְעַד קִימָת: וּדְבָרָיו חַיִּים
וְקִימִים נֶאֱמָנִים וְנֶחְמָדִים לְעַד וּלְעוֹלָמֵי עוֹלָמִים: עַל
אֲבוֹתֵינוּ וְעָלֵינוּ עַל בְּנֵינוּ וְעַל דוֹרוֹתֵינוּ וְעַל כָּל־דוֹרוֹת

זֶרַע יִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ:

עַל הָרֵאשׁוֹנִים וְעַל הָאַחֲרוֹנִים דָּבָר טוֹב וְקִים לְעוֹלָם
וָעֶד: אֱמֶת וְאֶמוּנָה חוֹק וְלֹא יַעֲבוּר: אֱמֶת שְׂאֵתָהּ
הוּא יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלַכְנוּ מְלַךְ אֲבוֹתֵינוּ גֹאֲלֵנוּ
גּוֹאֵל אֲבוֹתֵינוּ. יוֹצֵרֵנוּ צוּר יִשְׁעָתָנוּ. פּוֹדֵנוּ וּמְצִיגֵנוּ
מֵעוֹלָם שְׂמָה. אֵין אֱלֹהִים זוֹלָתָךְ:

עֲזַרְתָּ אֲבוֹתֵינוּ אֶתָּה הוּא מֵעוֹלָם. מִגֵּן וּמוֹשִׁיעַ לְבָנֵיהֶם
אַחֲרֵיהֶם בְּכָל־דוֹר וָדוֹר: בְּרוּם עוֹלָם מוֹשֶׁבֶךָ
וּמִשְׁפָּטֶיךָ וְצִדְקָתְךָ עַד־אֶפְסֵי אָרֶץ: אֲשֶׁר־י אִישׁ שִׁישְׁמַע
לְמִצְוֹתֶיךָ. וְתוֹרָתְךָ וּדְבָרְךָ יִשִּׁים עַל לְבוֹ: אֱמֶת אֶתָּה

הוא ארון לעמך. ומלך גבור לריב ריבם. אמת אתה
 הוא ראשון ואתה הוא אחרון ומבלעדך אין לנו מלך
 גואל ומושיע. ממצרים גאלתנו יי אלהינו ומבית עבדים
 פדיתנו: כל בכוריהם הרגת. ובכורך גאלת. ויסוסוף
 בקעת זזדים טבעת וידידים העברת. וכסו מים צריהם
 אחד מהם לא נותר: על זאת שבחו אהובים ורוממו אל
 ונתנו ידידים. זמירות שירות ותשבחות ברכות והודאות
 למלך אל חי וקים: רם ונשא גדול ונורא. משפיל גאים
 ומגביה שפלים ומוציא אסירים ופודה ענוים ועזר דלים.
 ועונה לעמו בעת שועם אליו: תהלות לאל עליון ברוך
 הוא ומברך. משה ובני ישראל לך ענו שירה בשמחה
 רבה ואמרו כלם:

מִי־כִמְכָה בָּאֱלִים יי מִי כִמְכָה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ. נִזְרָא תְהִלֹּת
 עֲשֵׂה פֶלֶא:

שִׁירָה חֲדָשָׁה שִׁבְחוּ גְאוּלִים לְשִׁמְךָ. עַל שִׁפְתַי הֵימָּה יַחַד
 בְּלִם הוֹדוּ וְהִמְלִיכוּ וְאָמְרוּ:
 יי וַיִּמְלֶךְ לְעֵלָם וְעַד:

צוּר יִשְׂרָאֵל קוֹמָה בְּעִזְרַת יִשְׂרָאֵל. וּפְדָה בְּנֶאֱמָךְ יְהוּדָה
 וְיִשְׂרָאֵל. גּוֹאֲלֵנוּ יי צְבָאוֹת שְׁמוֹ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: בְּרוּךְ
 אַתָּה יי גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:

אֲדַגִּי שִׁפְתֵי תִפְתָּח וּפִי יִגִּיד תְהִלָּתְךָ:

בְּרוּךְ אַתָּה יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ אֱלֹהֵי אַבְרָהָם
 אֱלֹהֵי יִצְחָק וְאֱלֹהֵי יַעֲקֹב הָאֵל הַגְּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא
 אֵל עֲלִיּוֹן גּוֹמֵל חַסְדִים טוֹבִים וְקָנָה הַכֹּל וְזוֹכֵר חַסְדֵי אֲבוֹת
 וּמְבִיא גּוֹאֵל לְבָנֵי בְנֵיהֶם לְמַעַן שְׁמוֹ בְּאַהֲבָה:

מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְגַן אַבְרָהָם:

אַתָּה גְבוּר לְעוֹלָם אֲדַגִּי מְחִיָּה מֵתִים אַתָּה רַב לְהוֹשִׁיעַ:
 מְבַלְבֵּל חַיִּים בְּחֶסֶד מְחִיָּה מֵתִים בְּרַחֲמִים רַבִּים. סוֹמֵךְ
 נוֹפְלִים וְרוֹפֵא חוֹלִים וּמְתִיר אֲסוּרִים וּמְקִים אַמּוּנָתוֹ

לישני עפר. מי כמוך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה:

ונאמן אתה להחיות מתים: ברוך אתה יי מחיה המתים:
אתה קדוש ושםך קדוש | נסו נקדש את שמך בעולם.
וקדושים בכל יום | כשם שמקדישים אותו בשמי
יהללוך סלה: ברוך אתה יי | מרזם. בכתוב על יד נביאך. וקרא
האל הקדוש: האל הקדוש:

כבודו: מן לעמקם ברוך יאמרו: קום ברוך כבוד יי ממקומו: מן ובדברי
קדשך כתוב לאמר: קום ימלך יי לעלם אלהיך ציון לדר ודר הללויה:
מן לדור ודור נגיד גדלך. ולנצח נצחים קדשתך נקדיש. ושבתך אלהינו
מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך גדול וקדוש אתה:
ברוך אתה יי האל הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה. חננו
מאתך דעה בינה והשכל: ברוך אתה יי חונן
הדעת:

השיבנו אבינו לתורתך וקרבתך וקרבתך לעבודתך והחזירנו
בתשובה שלמה לפניך: ברוך אתה יי הרוצה
בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי פשענו.
כי מוחל וסולח אתה: ברוך אתה יי חנון המרבה
לסלוח:

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמך כי
גואל חזק אתה: ברוך אתה יי גואל ישראל:

ס"ז צמזכת הספלה לומר כלן עננו ככס כפני עננה:

עננו יי עננו. ביום צום תעניתנו. כי בצרה גדולה אנחנו.
אל תפן אל רשענו. ואל תסתר פניך ממנו. ואל
תתעלם מתחנונו. היה נא קרוב לשועתנו. יהי נא חסדך
לנחמנו. מרם נקרא אליך עננו. כדבר שנאמר והיה
מרם יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע:

כִּי אַתָּה יי הָעֹזֶנָה בְּעַת צָרָה. פּוֹדֶה וּמַצִּיל בְּכָל־עַת צָרָה
וְצוֹקָה. בְּרוּךְ אַתָּה יי הָעֹזֶנָה בְּעַת צָרָה:

רַפְּאנוּ יי וְנִרְפֵּא הוֹשִׁיעֵנו וְנוֹשְׁעָה כִּי תִהְלָתְנוּ אַתָּה.
וְהָעֵלָה רַפּוּאָה שְׁלֵמָה לְכָל־מִבּוֹתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ
רוֹפֵא נְאֻמָּן וּרְחֻמָּן אַתָּה: בְּרוּךְ אַתָּה יי רוֹפֵא חוֹלֵי עַמּוֹ
יִשְׂרָאֵל:

בְּרַךְ עָלֵינוּ יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־הַשָּׁנָה הַזֹּאת וְאֶת־כָּל־מִינֵי
תְּבוּאָתָה לְטוֹבָה וְתֵן בְּרָכָה עַל פְּנֵי הַאֲדָמָה וְשַׁבְעֵנוּ
מִטּוֹבָךְ וּבְרַךְ שְׁנֵתְנוּ כַּשָּׁנִים הַטּוֹבוֹת: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְבָרַךְ הַשָּׁנִים:

תִּקַּע בְּשׁוֹפָר גְּדוֹל לְאֲחֵרוֹתֵינוּ וְיֵשֶׁא גַם לְקַבֵּץ גְּלוּזוֹתֵינוּ
וְקַבְּצֵנוּ יַחַד מֵאַרְבַּע כַּנְּפוֹת־הָאָרֶץ: בְּרוּךְ אַתָּה יי
מְקַבֵּץ גְּדָחֵי עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל:

הַשִּׁיבָה שׁוֹפְטֵינוּ כְּבָרָאֲשֵׁנָה וְיִזְעֲצִינוּ כְּבִתְחִלָּה וְהַסֵּר
מִמֶּנּוּ יְגוֹן וְאַנְחָה וּמֶלֶךְ עָלֵינוּ אַתָּה יי לְבַדְּךָ
בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים וְצַדִּיקֵנוּ בְּמִשְׁפָּט: בְּרוּךְ אַתָּה יי מֶלֶךְ
אוֹהֵב צְדָקָה וּמִשְׁפָּט:

וְלַמְלָשִׁינִים אֵל תְּהִי תִקְוָה וְכָל עוֹשֵׂי רַשָּׁעָה כְּרָגַע יֵאבְדוּ
וְכֹל־מְהַרְהֵ יִכְרְתוּ וְהַגִּדִים מְהַרְהֵ תַעֲקֹר וְתִשְׁבֵּר
וְתִמְגַר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ: בְּרוּךְ אַתָּה יי שֹׁבֵר אֲיָבִים
וּמְכַנִּיעַ זָדִים:

עַל הַצַּדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל זַקְנֵי עַמְּךָ בֵּית־יִשְׂרָאֵל
וְעַל פְּלִיטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּדֵק וְעַלֵינוּ יְהִמוּ
רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שֹׁכֵר טוֹב לְכָל הַבְּטָחִים בְּשִׁמְךָ
בְּאֵמֶת וְשִׁים חֲלַקְנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא גְבוּשׁ כִּי בָּךְ בְּטַחְנוּ:
בְּרוּךְ אַתָּה יי מִשְׁעֵן וּמְבֹטָח לַצַּדִּיקִים:

וְלִירוּשָׁלַיִם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תָּשׁוּב וְתִשְׁכּוֹן בְּתוֹכָהּ כְּאֲשֶׁר
דִּבַּרְתָּ וּבָנָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֹב בְּיָמֵינוּ בְּגִין עוֹלָם

שחרית לתשעה באב

וכסא דוד מהרה לתוכה תכין: במנחה אומרים כאן נחם ברוך
אתה יי בונה ירושלים:

נחם יי אלהינו את-אבלי ציון. ואת-אבלי ירושלים. ואת-
העיר האבלה והחרבה והבזויה והשוממה. האבלה
מבלי בניה. והחרבה ממעונותיה. והבזויה מכבודיה.
והשוממה מאין יושב. והיא יושבת וראשה חפוי כאשה
עקרה שלא ילדה. ויבלעה לגיונות. וירשוה עובדי זרים.
ויטילו את-עמך ישראל לחרב. ויהרגו בזדון חסידי עליון.
על-כן ציון במר תבכה. וירושלים תתן קולה. לבי לבי
על חלליהם מצעי מעי על חלליהם. כי אתה יי באש הצתתה.
ובאש אתה עתיד לבנותה. כאמור ואני אהיה-לה גאם-
יי חומת אש סביב. ולכבוד אהיה בתוכה: ברוך אתה
יי מנחם ציון ובונה ירושלים:

את-צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך
כי לישועתך קוינו כל-היום: ברוך אתה יי מצמיח
קרן ישועה:

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים
וברצון את תפלתנו כי אל שומע תפלות ותחנונים
אתה. ומלפניך מלבנו ריקם אל-תשיבנו.

צנחס לוונר היחיד כאן ענו עד ולוקס. ונסיים כי לחס צונע תמלס וכו':

*) כי אתה שומע תפלת עמך ישראל ברחמים: ברוך
אתה יי שומע תפלה:

*) אָנָּא יי חטאתי עויתי ופשעתי לפניך מיום היותי על האדמה עד
היום הנה (ובמנו צמח פלוני ומלני) אָנָּא יי עשה למען שמך הגדול
ותכפר לי על עוני וחטאי ופשעי שחטאתי ופשעתי לפניך
מנעורי עד היום הנה ותמלא כל השמות שפגמתי בשמך הגדול:

אתה הוא יי האלהים הון ומפרנס ומכלכל מקרני ראמים עד ביצי כנים. המריפני לחם
חקי והמציא לי ולכל בני ביתי מזונותי קודם שאצטרך להם גנחת ולא בצער
בהויתר ולא באיסור בכבוד ולא בכזיון לחיים ולשלום משפע ברכה עליונה כדי שאוכל
לעשות רצונך ולעסוק בתורתך ולקיים מצותך ואל תצריכני לירי מתנת בשר ודם ויקיים
בי מקרא שכתוב. פותח את ירך ומשביע לכל חי רצון: וכתוב השלך על יי יהבך
והוא יכלכלך: בי אתה וכו'.

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם והשב את
העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך:
ותחזנה עינינו בשובך לציון ברחמים: ברוך אתה יי
המחזיר שכינתו לציון:

מזרים מדום דרבנן:

מזרים אנחנו לך שאתה הוא יי אלהי
ואלהי אבותינו אלהי כל בשר ויצרנו
יצר בראשית ברכות והודאות לשמך הגדול
ותקדוש על-שפתתינו וקמטנו בן תמיט
ותקומנו ותאסוף גלותנו למצרת קדשך
לשמור הקף ולעשות רצונך ולעבדך בלבב
שלם על שאנו מזרים לך ברוך יי ההודאות:

מזרים אנחנו לך שאתה הוא
יי אלהינו ואלהי
אבותינו לעולם ועד. צור חיינו
מגן ישענו אתה הוא לדור
ודור נודה לך וגם פתה לתך.
על חיינו המסורים בידך. ועל
גשמותינו הפקודות לך. ועל

נפיק שבבכל-יום עמנו ועל גפלאותיך וטובותיך שבכל-
עת ערב ובקר וצהרים הטוב כי לא כלו רחמיך והמרחם
כי לא תמו חסדיך מעולם קוינו לך:

ועל-כלם יתברך ויתרומם שמך מלבנו תמיד לעולם ועד:
וכל החיים יודוך סלה ויהללו את-שמך באמת האל
ישועתנו ועזרתנו סלה: ברוך אתה יי הטוב שמך
ולך גאה להודות:

יו אלהינו ואלהי אבותינו ברכנו בברכה המשלשת בתורה הכתובה
על ידי משה עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם
קדושך באמור: יברכה יי וישמרה: יאר יי פניו אליך ויחנה: ישא יי פניו
אליך וישם לך שלום:

שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים עלינו ועל כל
ישראל עמך. ברכנו אבינו בלנו באחד באור פניך.
כי באור פניך נתת לנו יי אלהינו תורת חיים ואהבת
חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום וטוב בעיניך
לברך את עמך ישראל בכל עת ובכל שעה בשלומך:
ברוך אתה יי המברך את עמו ישראל בשלום:

שחרית לתשעה באב

אלתי נצח לשוני מצע ושסתי מצבר מרטה ולקלקלי גפשי תדום ונפשי בצער לכל תהיה.
 פתח לבי בתורתך ובמצותך תרדוף גפשי וכל החושבים עלי רעה. מתנה הפו
 עצתם וקלקל מחשבתם. עשה למען שמך. עשה למען ימיגה. עשה למען קדשתך
 עשה למען תורתך. למען תולצון ידך. הושיעה ימיגה ועניי יהיו לרצון אמר פי
 ותגיון לבי לפניך יי צורי ונוצלי: עשה שלום במדומי הוא יעשה שלום עלינו ועל כל
 ישראל ואמרו אמן:

יהי רצון לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו וסן חלקנו
 בתורתך. ושם געבורה ביראה בימי עולם ובשנים קדמוניות: וערה לי סגרת ידך
 וירושלים בימי עולם ובשנים קדמוניות:

סוף סוזר כמפלס בקדושה ומוצק סני קדיש ומזילין ס"מ: וכספותסין סלכון יסער סקסל:

יהי בנסע הארץ ויאמר משה קומה ויי ויפצו איביה ויגסו

משנאיך מפניך: פי מציון תצא תורה ודברי

מירושלים: ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשתו:

ברוך שמה דמרא עלמא בריך בתרין ואתרין. יהיא רעיתך עם עמך

ישראל לעלם. ופורקן ימיגך אחזי לעמך בבית מקדשך ולאמטויא

לנא מסוב נהורך ולקבל צלותנא ברחמין יהא רעוא קדמך תורך לן

חיין בטיכותא. ולהוא אנא פקידא בנו צדיקיא. למרחם עלי ולמנטר

יתי נית כל די לי ודי לעמך ישראל. אנת הוא זן לכלא ומפרנס לכלא.

אנת הוא שליט על כלא: אנת הוא דשליט על מלכיא ומלכותא דילך

היא. אנא עבדך דקידשא בריך הוא דסגידנא קמה ומקמא דיקר אורייתה

בכל עדן ועדן: לא על אנש רחיצנא. ולא על בר אלהין סמיכנא. אלא

באלהא דשמיא. דהוא אלהא קשוט. ואורייתה קשוט. ונביאוהי קשוט.

ומסגא למעבד טבון וקשוט. בה אנא רחיץ. ולשמה קדישא יקרא

אנא אמר תושבחון. יהא רעוא קדמך דתפתח לבי באורייתא ותשלים

משאלין רלבי. ולבא דכל עמך ישראל. לטב ולחיין ולשלום:

סמון לוקס ססר תורכ צידו ולוונכ:

סזק גדלו ליי אתי וגרוממה שמו יתרו:

סזק לך יי הנדלה ותבוכרה ותתפארת ותנצח ותהוד בי כל בשמים ובאצין לך יי הממלכה

ותמתנשא לכל לראש: רוממו יי אלהינו והשתחו להדום רגליו קדוש הוא: רומט

יי אלהינו והשתחו להר קדשו בי קדוש יי אלהינו:

אב הדימים הוא יתם עם עמיים ויזכור ברית איתנים ויציל נפשותינו מן השעות הרעות

הגער בצר הרע מן הנשואים וידון אותנו לפליטת עלמים ומלא משאלותינו במנה

מונה ישועה ורחמים:

מן ותגלה ותראה מלכותו עלינו בזמן קרוב ויחון פלישתנו ופליטת עמו בית ישראל לחן ולחסד ולרחמים ולרצון ונאמר אמן: הכל הבו גדל לאלהינו ותנו כבוד לתורה: כהן קרב יעמוד ברוך שנתן תורה לעמו ישראל בקדשותו: תורת יי תמימה משיבת נפש צדוק יי נאמנה מחכימת פתי: פקודי יי ישרים משמחי לב מצות יי פרה מאירת עינים: יי עז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום: האל תמים ורפז אמרת יי צרופה מגן הוא לכל החוסים בו: ואתם הרבקים ביי אלהיכם חיים בלכם היזם: סדר קריאת התורה זיהע ווייטער נאך ליל תשעה באב.

כשנגזר הספר יאמר:

וזאת התורה אשר שם משה לפני בני ישראל על פי יי ביד משה: עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: ארך ימים בימינה בשמאלה עשר וכבוד: יי חסין למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר:

ססן סומך יהללו את שם יהוה כי נשגב שמו לבדו: ססל סומך הודו על ארץ ושמים: וירם קרן לעמו תהלה לכל חסידיו לבני ישראל עם קרבו הללויה:

לדוד סומך ליהוה הארץ ומלואה תבל וישבי בה: כי הוא עלימים יסדה ועל הרוח יבוננה: מיעלה בהר יי ומיקום במקום קדשו: גקי בפס וברלבב אשר לא נשא לשוא נפשו ולא נשבע למרמה: ישא ברכה מאת יהוה וצדקה מאליו ישעו: זה דוד דישיו מבקשי פניה יעקב סלה: שאו שערים וראשיכם והנשאו פתחי עולם הבוא סלה נכבוד: מרזה מלך נכבוד יהוה עזו ונכבוד יהוה גבור מלחמה: שאו שערים וראשיכם ושאו פתחי עולם ויבוא מלך נכבוד: מי הוא זה מלך נכבוד יהוה צבאות הוא מלך נכבוד סלה:

כשנחזיקין הספר לתוך הסכל סומכים זס:

ובגחה יאמר שובה יהוה רבבות אלפי ישראל: קומה יהוה למנוחתה אתה וארון ענה: כהניך ילבשו צדק וחסידיך ירגנו: בעבור דוד עבדך אל תשב פני משיחה: כי לקח טוב נתתי לכם תורת אל תעזובו: עין חיים היא למחזיקים בה ותומכיה מאשר: דרכיה דרכי נעם וכל נתיבותיה שלום: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקרבם:

ואומרים הקינות

Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page. The text is arranged in several paragraphs and appears to be a formal document or letter. The paper is aged and shows signs of wear, including two small holes on the left edge.

